

[Hauch.]

og Landbrugserhvervet har gennem dets Organisationer Gang paa Gang peget paa, at Ministeriet og Rigsdagen maatte skride til Overvejelser og til dybtgaaende Handlinger, som kunde vende Strømmen bort fra Underskuddet og hen imod Balance og Eksistensmuligheder for Landbruget og derigennem for hele Samfundet.

Venstre har delvis maattet tale for døde Øren; man har nok fra anden Side kunnet se, at der var Vanskeligheder, man har ogsaa paa visse Tidspunkter bestræbt sig for ad Lovgivningens Vej at bøde paa disse Vanskeligheder, men man har øjensynlig ikke haft Blikket aabent for, hvor dybtgaaende hele den økonomiske Misère var for Landbruget og for hele Samfundet. Man har stillet sig afvisende og afventende i Haab om, at der inden ret længe udefra maatte vise sig en Lysning. Jeg kan sige, at for Venstre, som har hævdet disse Synspunkter, for Landbrugserhvervet, som har stillet disse Krav, rummer det selvfølgelig en Tilfredsstillelse, at det er lykkedes gennem Forhandlinger at naa til Enighed om virkelig dybtgaaende Foranstaltninger til at bringe Landbruget tilbage mod en Økonomi, der kan bære. Landboforeningerne og Husmandsforeningerne har, som det ogsaa blev nævnt af den højtærede Statsminister, haft Lejlighed til at drøfte disse Ting, og vi var i Hovedtrækkene enige med Hensyn til de Veje, man burde følge for at komme ud af de nuværende betydelige Vanskeligheder. Jeg vil ogsaa ved denne Lejlighed udtale min Paaskønnelse af, at Regeringen, om end sent, har taget Hensyn til de Ønsker og Krav, som Landboforeninger og Husmandsforeninger havde fremsat, og taget Hensyn til dem under den Form, at Regeringen indgik paa, inden Forslag fremsattes, at gaa i Forhandling med de politiske Partier paa Rigsdagen for at se, om der paa Grundlag af det, man i Landbrugsorganisationerne var blevet enig om, kunde findes Veje, som førte hen imod en virkelig Ændring af det hidtidige Standpunkt overfor Landbrugets Vanskeligheder.

Jeg kan sige, at de Forhandlinger, som i de sidste Dage har været ført her paa Rigsdagen og i Tilknytning til Rigsdagens Arbejde, har ført til et Resultat, som i Hovedtrækkene stemmer med de Krav, som Landbrugserhvervet, for saa vidt det er repræsenteret gennem Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, har fremsat Ønske om Gennemførelse af, og som mit Parti har sluttet sig til. Landbrugserhvervet og mit Parti er ganske paa det rene med, at det,

som i de kommende Tider skal blive Resultatet af vore Forhandlinger i Form af Lovforslag og Foranstaltninger, ikke klarer det økonomiske Problem for Landbruget, heller ikke med Hensyn til Spørgsmaalet om at genvinde den Rentabilitet, som maa være Grundlaget for Landbrugserhvervets og hele Samfundets Økonomi i Fremtiden. Paa den anden Side tør jeg dog sige, at dersom disse Aftaler, der er truffet, træder ud i Livet, vil det betyde en væsentlig Ændring af Landbrugets Forhold økonomisk og dermed i Virkeligheden en væsentlig Lettelse af hele det danske Samfunds Økonomi. Derfor kan jeg naturligvis kun med Tilfredsstillelse og Glæde hilse de Aftaler, som her er truffet i Haab om, at det maa vise sig, at de virkelig bærer hen mod det, som vi saa længe har kæmpet for.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag skal jeg udtale, at mit Parti har svært ved at forstaa det Mod, som den høje Regering viser ved Gennemførelsen af dette Lovforslag; fordi det i Virkeligheden betyder, at Lovgivningsmagten paa et meget væsentligt Omraade griber ind i den Selvbestemmelsesret, som Organisationerne med saa stor Styrke hidtil har hævdet Berettigelsen af. Ikke mindst Arbejderne har med Styrke og Kraft henpeget paa den hellige Strejkeret. Naar dette Lovforslag, formodentlig inden længe, er gennemført, har Regeringspartierne knæsat en Lovordning her i Landet, som i Virkeligheden bryder med det, som Organisationerne med saa stor Styrke hidtil har hævdet Berettigelsen af. Men det er naturligvis ikke vor Sag at fordybe os i dette Problem. Jeg ønsker bare at nævne det og at sige, at vi ikke vilde have fremsat et saadant Forslag. Vi ønsker heller ikke at medvirke til Gennemførelsen af et saadant Forslag, men vi nægter ikke, at i den Situation, som er opstaaet, efter at der er sluttet en Overenskomst mellem Regeringen og Regeringspartierne og et Fler-tal i begge Rigsdagens Ting, som skal skabe et andet økonomisk Grundlag for Landbruget i saa stor Udstrækning, det nu er muligt, har de økonomiske Omstændigheder, hvorunder Lockouten er erklæret, naturligvis ogsaa forskudt sig. Derfor vil vi under Hensyn til det, der er gaaet forud, ikke medvirke til at hindre Gennemførelsen af Lovforslaget, idet vi har den Opfattelse, at det, der kan ventes at ske i den nærmest kommende Tid, i væsentlig Grad forskyder det Grundlag, hvorpaa Lockouten er varslet. Vi vil, naar Lovforslaget skal til endelig Afstemning her i Tinget, afholde os fra at stemme, idet vi derved skaber Mulighed